

Rejestr Główny Spraw Sądowych 79336/14 AdGlamor przeciwko Lucini

Dzisiaj dnia 5/2/2015 przed

SADEM CYWILNYM I KARNYM W MEDIOLANIE
WYDZIAŁ 1a CYWILNY – WYDZIAŁ DO SPRAW PRZEDSIĘBIORSTW

Na posiedzeniu niejawnym reprezentowani przez Panów:

- 1) Dott. [Mgr.] Ciampi, Przewodniczący sprawozdawca
- 2) Dott. [Mgr.] Marangoni, Sędzia
- 3) Dott. [Mgr.] Zana, Sędzia

Stawili się:

po stronie skarżącej AdGlamor Adwokat. D.Merlo

po stronie pozwanej Adwokat Ozalesi i praktykant Dr. [Mgr.] Gianluca Borraccia oraz [Mgr.] Dr. Marco Lucini, przedstawiciel prawny obydwu stron pozwanych.

Wysłuchano wystąpień pełnomocników.

Sędziowie udają się na naradę.

Przewodniczący.

Sąd,

w powyższym składzie, uchylając zastrzeżenia, o których mowa w protokole;

po zapoznaniu się z aktami;

Uznając bezzasadność wniesionej skargi;

uznając w szczególności, co następuje:

a) że bezspornym pozostaje, również w tym przypadku, fakt, że baza danych strony pozwanej, jako że składa się z elementów informacyjnych w dużej mierze dostępnych na rynku, podlega ochronie, o której mowa w art. 98 Kodeksu Własności Przemysłowej oraz art. 102 bis Ustawy o Prawie Autorskim, gdyż nabycie powyższych informacji, oczywiście, jest odpłatne, a to oznacza konieczność poniesienia znacznych inwestycji.

b) że w nawiązaniu do wszelkich przedstawionych kwestii, Skład Orzekający zgadza się w całości z argumentacją zawartą w zaskarżanym zarządzeniu, przynajmniej w zakresie oceny sumarycznej, typowej dla tego przypadku, odnośnie nieistotności założenia strony skarżącej dotyczącego legalnego posiadania, wykorzystywanej przez nią, bardzo dużej ilości adresów e-mail (około 93%), identycznych jak te zawarte w bazie danych strony pozwanej. Wszystko to z dwóch powodów: przede wszystkim strona skarżąca nie dostarczyła (z zastrzeżeniem tych dostarczonych w niewielkim stopniu) dowodu znacznych inwestycji, jakie miała rzekomo ponieść w celu nabycia tychże danych na rynku. Tam także nie ma przewidzianego dowód w sprawie podziału zysku, który według niej, miał cechować porozumienie w sprawie nabycia tychże danych; ponadto w kwestii dotyczącej bezprawnego nabycia bez ponoszenia przy tym jakichkolwiek kosztów, wydaje się być znacząca okoliczność, iż ta sama strona skarżąca, zgodziła się, w toku postępowania, usunąć te informacje z

pamięci informatycznej (z zastrzeżeniem przypuszczenia zamiaru przywrócenia, jednak o tym będzie mowa w dalszej części, w odniesieniu do "periculum");

c) że, w opisywanym przypadku, jak szczegółowo przedstawił Doradca Techniczny i wznowił Sędzia Wyznaczony, bezprawny zamiar, ze strony skarżącej, wykorzystania pracy wykonanej przez stronę pozwaną oraz zawartej w jej bazie danych wynika również z faktu, że bardzo duża ilość (około 81%) horoskopów strony skarżącej przejmuje w identyczny sposób 30 następujących po sobie znaków odpowiadających im horoskopów, w różnych językach, należących do strony pozwanej (i z kontekstu tego wyniku, na podstawie oceny Składu Orzekającego, bezpodstawne i nieoparte dowodami stwierdzenie, zgodnie z którym tak duża zgodność, może wiązać się ze zwykłą powszechnością stosowanych w branży wyrażień).

d) że w opisywanym przypadku, oprócz przedstawionego dotychczas "fumus", zostaje również spełnione kryterium "periculum" i mając na uwadze wniesienie niniejszej skargi o zaniechanie szkodliwych praktyk (udzielone przy zachowaniu legalnego dowodu nabycia), po dobrowolnej zgodzie ze strony skarżącej, w toku postępowania, na usunięcie z własnej pamięci informatycznej zaskarżonych danych, niejasnym jest jakich uzasadnionych praw zamierza chronić oraz pojawiają się powody pozwalające podejrzewać, o których wyżej mowa, że strona chce bezprawnie przywrócić owe dane do tejże pamięci (podejrzanie poparte próbą utrudniania Doradcy Technicznemu przy opisywaniu, przeprowadzenia analizy pamięci "komputerów" podejrzanych pracowników);

W związku z powyższym, uznając, w oparciu o przedstawione powody, że nie zostały spełnione przesłanki do przyjęcia skargi;

Z powyższych motywów

odrzucanie niniejszą skargę, utrzymując w mocy, w całości, zaskarżone zarządzenie, oświadczając jednocześnie, iż spełnione zostały przesłanki, o których mowa w art. 13 ustęp 1 quater Rozporządzenia Prezydenta Republiki 115/02 w sprawie uiszczenia, przez stronę skarżącą dodatkowej ujednoliconej opłaty sądowej, o której mowa w 13, ustęp 1 bis, Rozporządzenia Prezydenta Republiki 115/02.

przekazuje

do dalszego rozpoznania kwestię wydatków również z niniejszego etapu.

Wyrok ogłoszono w Mediolanie, dnia 5 lutego 2015 r.

Przewodniczący.